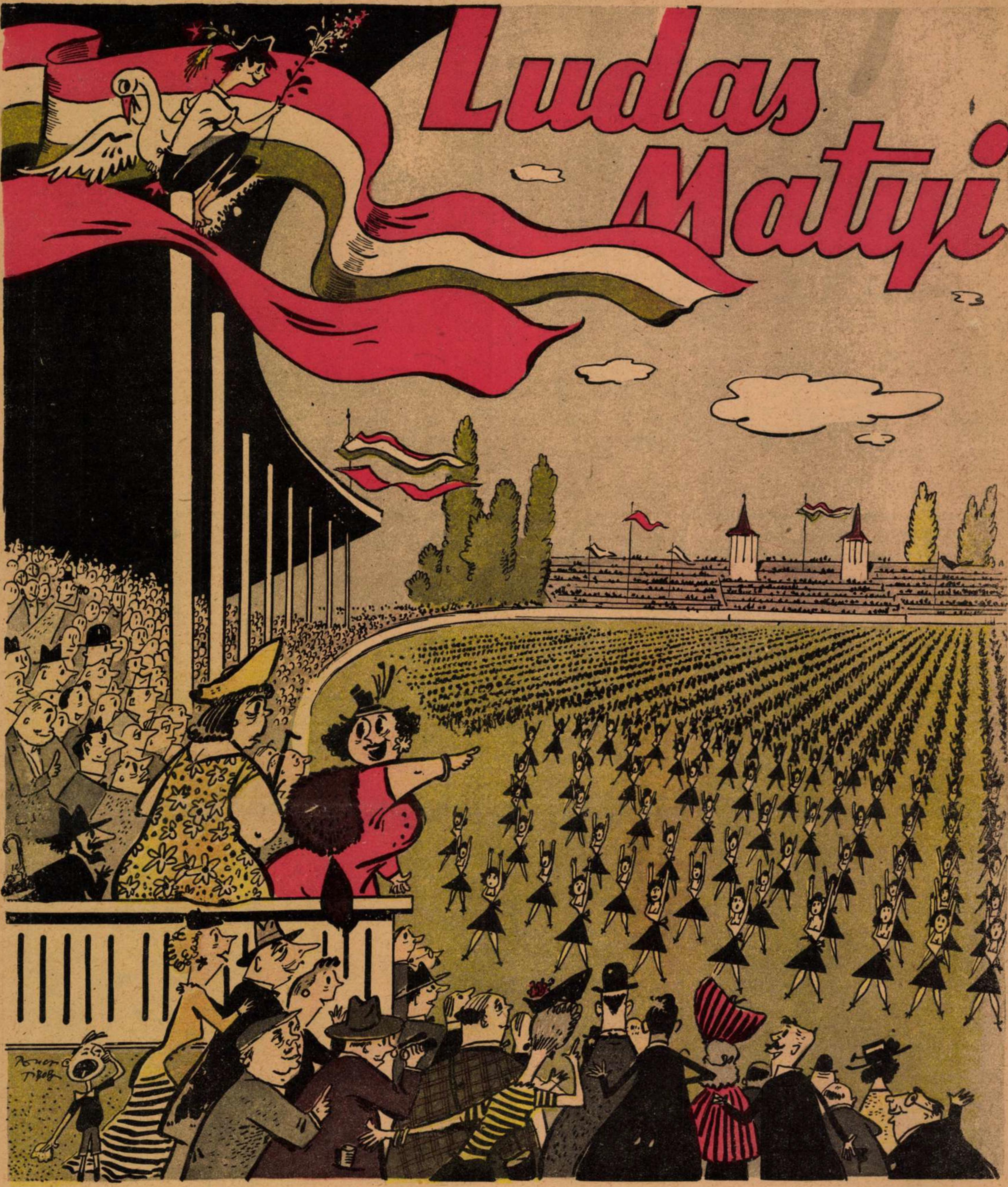
IV. évfolyam, 23. szám — 1948 junius 5.

70 fillér

Ludas Matyi

— Látja a kislányomat, Kvantáné ? Az a fehérblúzos, aki felemeli a kezét !

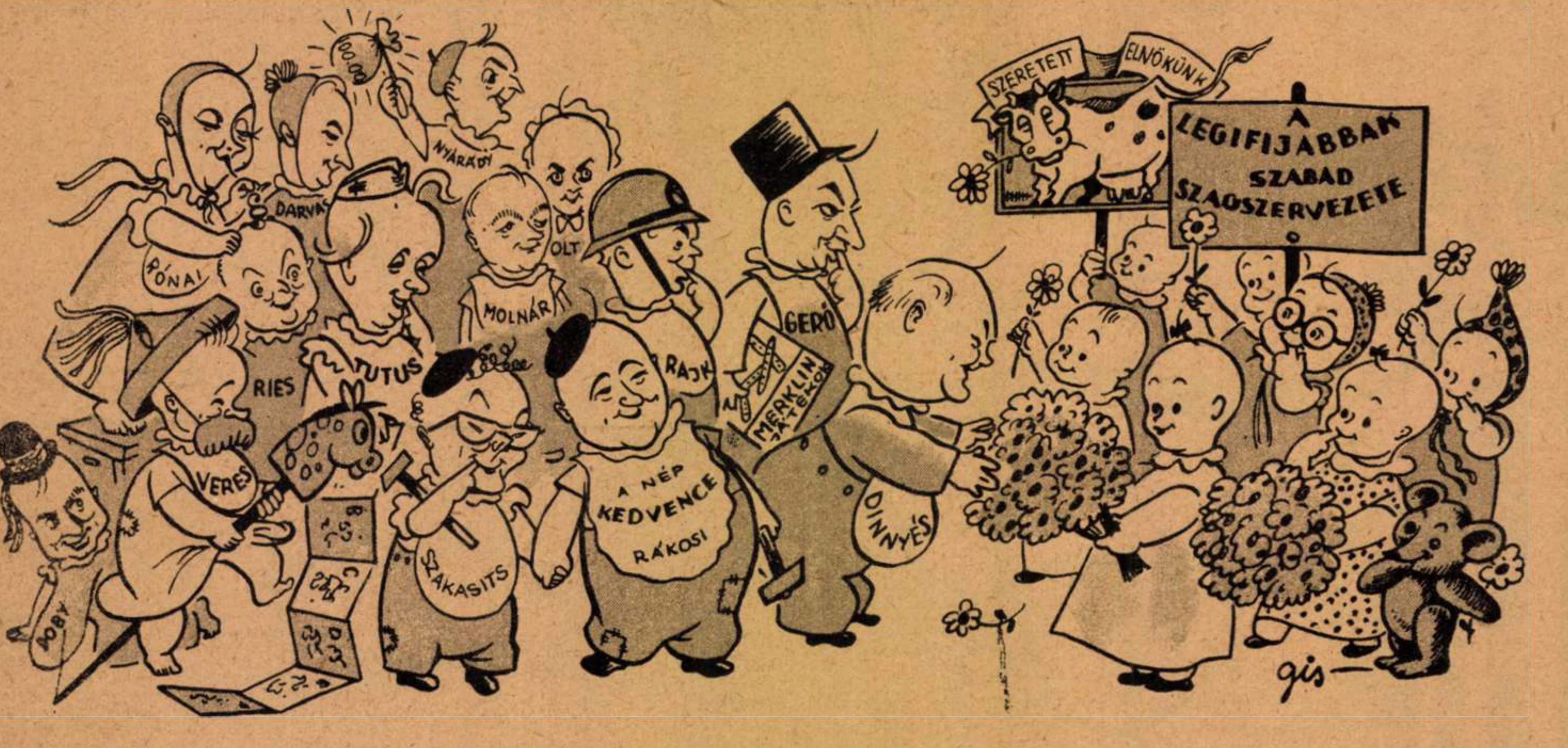
Szertornázhatnak a rabok

A rab erős lesz. — A rab erősebb lesz. — A rab még erősebb lesz. — Es . .

Palesztinában a háború megszűnt, az olaj folyik tovább

A LEGIFIJABBAK

mint egyévesek üdvözlik a Dinnyés-kormányt, amely most lett egyéves.

Tombol a nácitlanítás Németországban

A bajorországi nácitlanító bíróságok az

amerikai megszálló hatóságok

nyomására fokozott mértékben, nagy ütemben és emelkedő munkakedvvel folytatják

Németország nácitlanítását.

A bíróság megszigorította a szabadlábon levő

nácik

henye életmódját és máris fegyveres rendőri alakulatokba kényszerítette őket.

Megvonták a náciknak azt a

régi jogát is,

hogy a kötelező közmunkán résztvehessenek és az

internálótáborokból

úgy kirőpítik őket, hogy a lábuk sem éri a földet.

— Nincs kegyelem, sose volt! — jelentette ki a müncheni nácitlanítási bíróság elnöke, Judenkomissar SS Franz Kuchmann. — Legközelebbi programunk a német börtönök

teljes nácitlanítása!

Kikergetünk minden nácit a demokratizált börtönökből könyörület nélkül! Ez legfeljebb azokra nem vonatkozik, akik ma már nem vallanak náci nézeteket. Ezek maradhatnak.

Mindenkit érhet baleset

A kitűnő vívóbajnokot egy barátja meghívta vacsorára. Az estély, amelyen számosan vettek részt, kitűnően sikerült. A bőséges vacsora után bőséges ivászat kezdődött s fentemlített vívóbajnokunk, akiről köztudomású, hogy nem nagyon bírja az italt, egyszerre csak eltünt a fürdőszoba irányában. Később, amikor a házigazdától megkérdezték, hogy hová tűnt a bajnok, az csak ennyit mondott:

— Trenirozni ment. Kardélre hányja a vacsorát.

Soha ilyen ebédet!

— Ülj le, Jenő, mindjárt hozom a paprikás újkrumplit.

— Nagyszerü. Kaptál újkrumplit?

— Nem. De rendbehoztattam egy kiló régit, egészen olyan, mint az új.

Fölöttébb gyanus

— Itthfelejtettem a táskámat, azért jöttem vissza.

— Nana, Kovács szaktárs, maga dolgozni akar!

Két hölgy a londoni Piccadillyn

— *How do you do, mrs. Smith?*

— Magának is how do you, mrs. Johnson. Mi újság?

— *Hát láttam máma egy angol filmet, nem azért mondom, de remek! Hiába, filmet, azt még tudunk csinálni, mi angolok. A meséjében semmi különös nincs, olyan kis háborús idill, a szokott, egy német Fritz leszáll ejtőernyővel Newcastleben és kitépi egy kis szőke angol lánynak a szívét, három darabban, két gyerek meglátja ezt, azoknak csak a máját tépi ki a Fritz, mert már fáradt igazán olyan helyes film volt...*

— *Sikere volt?*

— *Well, a közönség őrjöngött. Széthasogatták a zsebkésükkel a vetítővásznat, ott, ahol a Fritz állt. De ez semmi, a tegnapi film még sokkal jobb volt, valami szerelmi történet, «Tapossátok ki a Fritzek belét», vagy ilyesmi volt a címe, arról szólt, hogy egy német őrnagy, aki civilben filozófus, lelki szerelemre gyullad egy angol lányka iránt és átharapja neki a torkát, mert a lány nem akarja levegőberöpíteni az iskolát, ahol a hétéves kisöccse tanul.*

— Jó film lehetett.

— *Na hallja, a May Zetterling.. Elmesélem a tegnapelőtti filmet is. Abban egy német ezredes hétágú korbáccsal..*

— Hagyjuk már, undorodom a németektől. Mit írnak az újságok?

— *A Timesben az áll, hogy német tisztek oktatják az angol katonákat a kiképzőtáborokban.*

— Ne mondja! Nem lesz ebből valami baj? Ha ezek a németek megint fegyvert kapnak a kezükbe...

— *Mondja már. Legalább lesz megint egy pár jó filmtémánk.*

Zalaegerszegi emlék

A Zalavármegye című lap egyik munkatársa 1944-ben odalép a szerkesztő elé:

— Szerkesztő úr, nem merem megírni azt a cikket! Azért engem a háború után felelősségre vonhatnak!

— Mit fél? — mondja a szerkesztő. — Én akkor magasrangú főpap leszek.

— És ha engem becsuknak? — kérdi a munkatárs.

— Akkor imádkozni fogok magáért.

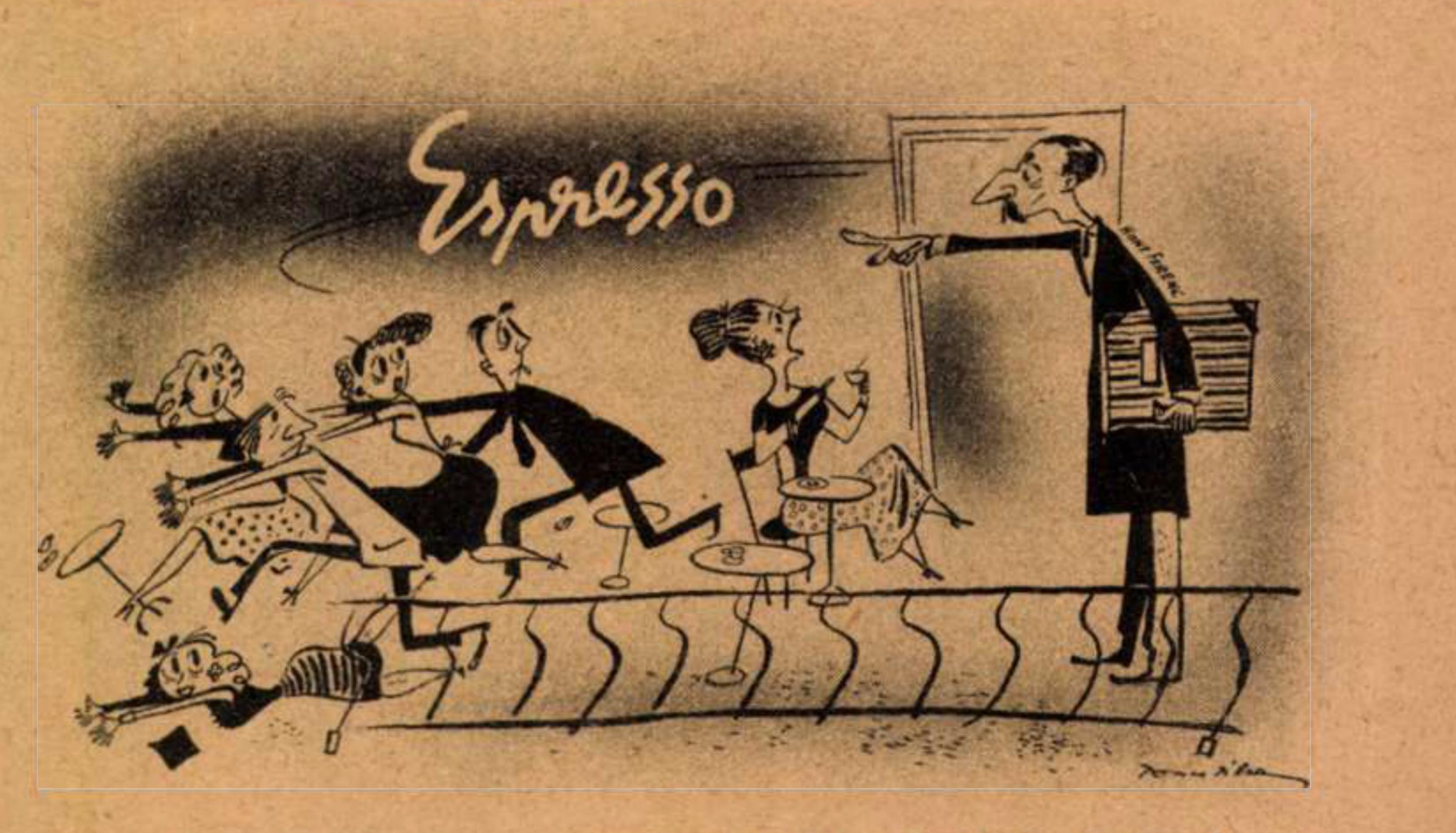
Tizenkét apostol egy bánata

— Maguk nem jönnek a templomba, apostol urak?

— Sajnos, a püspök úr nem enged be bennünket a demokrata multunk miatt...

Színinövendékek kiűzetése

— Hogy én itthagyjam ezt a duplát?! Inkább más pályára megyek!

A szeme, mint a sasé

— Látom, jóember, maga biztosan agglegény.
— Honnan veszi?
— Hiányzik egy gomb a madárijesztő kabátjáról.

A hét leglogikusabb vicce

— Amerika hangja zenés műsorszám?
— Miből gondolja?
—. Mert azt mondják, hazudik a muzsikaszó...

Módositsuk a módositandókat!

Mint a napilapokból ismeretes, egy magyarországi püspök kiadta híveinek az utasítást, hogy az egyik egyházi éneknek ezt a sorát: *Magyarországról, szegény hazánkról* — ezután így énekeljék: *Magyarországról, romlott hazánkról.* És akkor még örülhetünk, hogy a püspök nem ment tovább egy lépéssel és aggódhatunk, hogy holnap nem megy-e tovább egy lépéssel, mert sok módosítható dolog van még. Például ezek után a püspök kiadhatja az utasítást, hogy a Bibliának ez a része hogy Isten hat nap alatt teremtette a világot ide módosítandó:

Isten hat nap alatt teremtette a világot, mert őt is megfertőzte a munkaverseny láza, ahelyett, hogy a prímás pásztorleveleit olvasta volna.

A Káinról és Ábelről szóló rész módosított szövege ez lehet:

Káin megölte öccsét, Ábelt és az Úr megbüntette őt ezért, ahelyett, hogy megdícsérte volna érte, hiszen Káin politikailag teljesen járatlan, félrevezetett derék ember volt és igazság szerint Ábelt kellett volna megbüntetni, ha az Isten is nem lenne demokrata

Aztán;

Noé a vízözön előtt bárkát épített, ahelyett, hogy az iskolák államosítása ellen harcolt volna, de meg is verte őt az Isten, mert a leszármazottai között demokratikus érzésű egyházi tanítók is vannak.

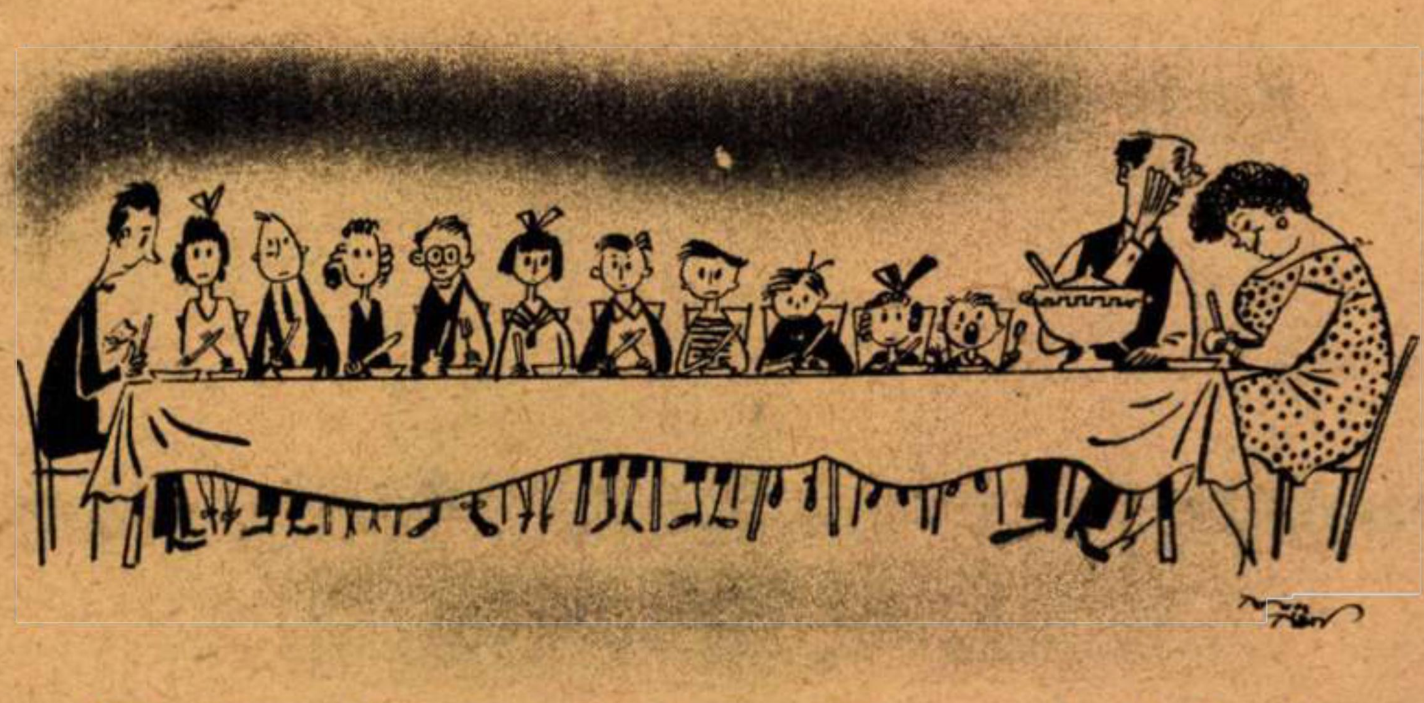
Természetesen az Újtestamentumban is vannak módosítandó részek. Ott van például ez:

Könnyebb egy tevének átjutni a tű fokán, mint egy gazdag embernek bejutni a mennyországba.

Ez így lesz:

Könnyebb egy tevének átjutni a tű fokán, mint egy demokratikus papnak Bakonykúton plébánosnak maradni

ELKELNE MÉG EGY GYEREK

— Most veszem észre, hogy tizenhárman ülünk az asztalnál! Anyukám, csinálni kellene valamit . . .

Részlet Mátai Sándor „Kelevéz és Kelevény“ cimű, a könyvnapon sem megjelent regényéből

A polgár harminckét éve állott a kis szoba ajtaja előtt, s lábaival lassan helyben topogott. Egyfajta vajákossággal nézett a levegőbe, mint a nagy művészek, csepürágók, tudósok, akik érzik a titkot.

— Hebehurgya vagyok — gondolta vontatottan és szája széle majdnem mosolygott, mint ódon firenzei csipkék a csiszolt, halk akváriumban, — hurgyahebe — latolgatta tovább a szót és eszébe jutott a vadászat, a vendégfogadók előtt álló bizánci postakocsik és a hajtók, amint az ihletett mester sajátos művészetével haltak meg egy eltévedt, patinás puskagolyótól. Európai volt, köze volt önmagához.

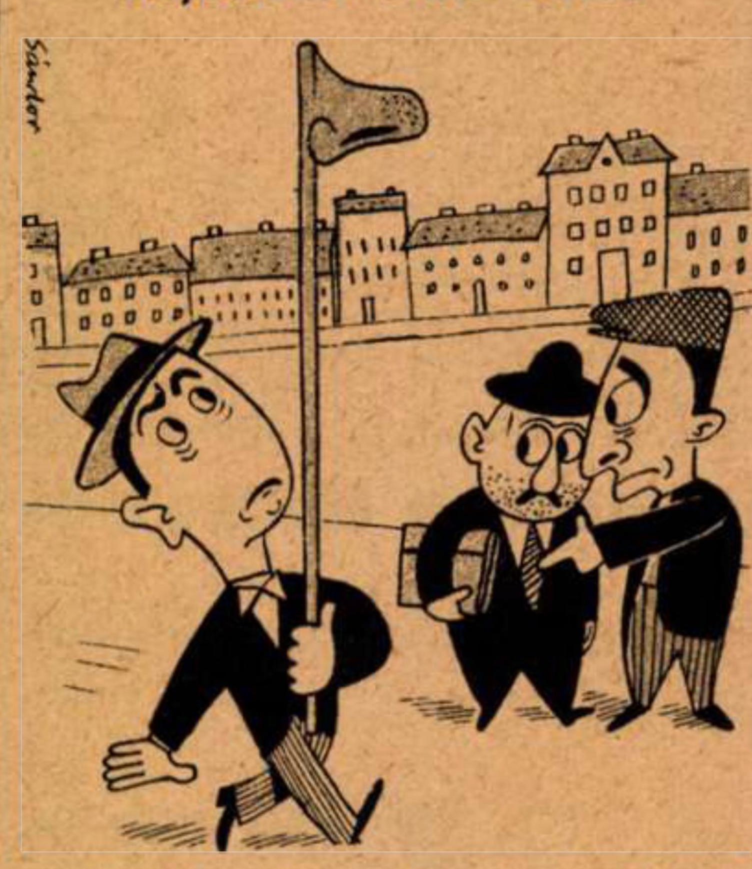
— Emlékezel, hajtót vettél be te is? — hallotta a hangot félévszázad távolságából. Chopint játszott a tábornok azon az éjszakán, művésze volt az okarinának, mert már sejtette, hogy a zene, amit az emberek Párisban, vagy Kassán önmagukba temetnek, veszélyesebb, mint sámliról dalolni a Themze partján, vagy akár Bagdad lankáin. Gyanították a titkot, emberek voltak. S a polgárnak ötven év kellett, hogy megértse ezt a mondatot.

— Emlékezem — mondotta ellenségesen és kezével csaknem a kilincs után nyult, — mindenre emlékezem. — lassan lenyomta a kilincset testével, mely hét évtizeden át hordozta az egyfajta anyagot.

Belépett a kis szobába, ahol asszir arcélű patkányok szívták magukba a furcsa pézsma illatot és a nyugati kulturát; belépett, s a középkori pergamentet, — melyet lágyan fogott elefántszínű száraz, nyálkás ujjai között, — lassú mozdulatal, — mely csak lassú emberek és belga falusi céhmívesek tulajdonsága, — leengedte a pókhálós padlóra.

Kezét fejébe temette: lázasan gombolkozni kezdett. **K. Z.**

Rajzolónk őrült ötlete

— Nézd, a Gugyerák már megint milyen magasan hordja az orrát!

Máskor jobban fognak vigyázni

— Ugy-e mondtam neked, hogy rossz ajtón jövünk be!

Mi a helyzet PALESZTINÁBAN?

Bevin kezei hosszúak...

— Hova, hova, fiaim?
— Megyünk a zsidók ellen.
— Allah veletek lesz!
— Egy frászt. Az angolok lesznek velünk.

Sokan vannak olyanok, akik csukott szemmel járnak a világban és nincsenek tisztában a külpolitika legelemibb szabályaival sem. Az ilyen emberek aztán persze zavarba jönnek egy olyan kérdésnél, mint például ez a palesztinai probléma. Pedig a dolog világos és egyszerű, csak logikusan kell gondolkozni.

Palesztinában, amint tudjuk, főleg zsidók, arabok és olajvezetékek találhatók. Az olajvezetékek legfontosabb alkatrészei az angol és amerikai katonák, akik szeretik az olajat, de utálják a zsidókat, az arabokat és egymást. Namármost, az angolok elhatározták, hogy felosztják Palesztinát a zsidók és az arabok között, mert rendnek muszáj lenni. Ebbe Amerika, persze színleg, beleegyezett, majd mikor látta, hogy az angolok fegyvert szállitanak az araboknak, visszavonta a beleegyezését, de Anglia nem egyezett bele a visszavonásba, mire Amerika visszavonta a visszavonást és beleegyezett, mire viszont Anglia visszavonta a beleegyezését. Az angol-amerikai ellentét addig fokozódott, míg véres háborúban robbant ki az arabok és a zsidók között. Az angolok úgy megundorodtak ettől a céltalan vérengzéstől, hogy elhatározták, hogy azonnal kivonulnak Palesztinából. Az angol katonaság tényleg ki is vonult a kaszárnyákból és szintén lövöldözni kezdett, mire az amerikaiak elkezdtek fegyvert szállítani a zsidóknak, de hogy ne legyen a dolog feltűnő, egyúttal az araboknak is szállítottak. Ekkor kezdődött a szent háború, ami annyit jelent, hogy az arabok az összes szent helyeket összelőtték és felgyújtották. Az angolszászok türelmének is van határa, nem türhették tovább, hogy az arabok és zsidók igy visszaéljenek a jóságukkal és egymásra lövöldözzenek azokkal a fegyverekkel, amelyeket ebből a célból nekik szállítottak. Gyorsan a legerélyesebb cselekvés terére léptek. Felszólították a harcoló feleket, hogy 24 órán belül hagyják abba a háborút, mert ellenkező esetben az folytatódni fog. Közben az arabok, sajnos, elfoglalták Jeruzsálem felét, mire meg kellett hosszabbitani a terminust, hogy el tudják foglalni a másik felét is. Ezekután mi sem állta útját annak, hogy a békeszerető nyugati hatalmak elkezdjék a tanácskozást arról, hogy mit kellene itt csinálni. Voltak, akik fegyvernyugvást, voltak, akik fegyverszünetet, még mások az ellenségeskedések beszüntetését javasolták azzal, hogy aki a felszólításnak nem tesz eleget, azt sarokba állitják. Közben az arab hadsereg megint összelőtt néhány várost, mire az angolok igazán sarkukra álltak és a következő határozatot hozták:

1. A jövőben az araboknak fegyvert szállitani csak titokban szabad.

2. Négy hét fegyverszünetet kell tartani, ezalatt harcképes férfi nem küldhető Palesztinába és az arab államokba, úgyhogy az araboknak meg kell elégedniök azzal a 70 millió arabbal, aki már ott van.

3. A fegyverszünet tartama alatt gázt csak akkor szabad használni, ha az elkerülhetetlenül szükséges.

4. A harcoló feleknek hat hét alatt nyilatkozniok kell, hogy elfogadják-e a négyhetes fegyverszünetet és három hét alatt nyilatkozniok kell, hogy elfogadják-e a hathetes terminust a négy hétre vonatkozólag. Ha igen, úgy erről két héten belül nyilatkozniok kell.

5. Amennyiben a harcoló felek fenti feltételeket nem tartják be, a háború csak addig tarthat, míg véget nem ér.

Gádor Béla

Palesztinai kaland

Egy zsidó járör elfog egy arab tisztet.
— Milyen idegen segítséggel harcolnak? — kérdi a járőr vezetője.
— Semmilyennel — feleli az arab tiszt.
— Hogy mondhat ilyet? méltatlankodik a zsidó tiszt. — Hiszen a fegyverei, felszerelése, minden angol.
— Az igaz — feleli az arab tiszt. — De én is angol vagyok.

Inyencek

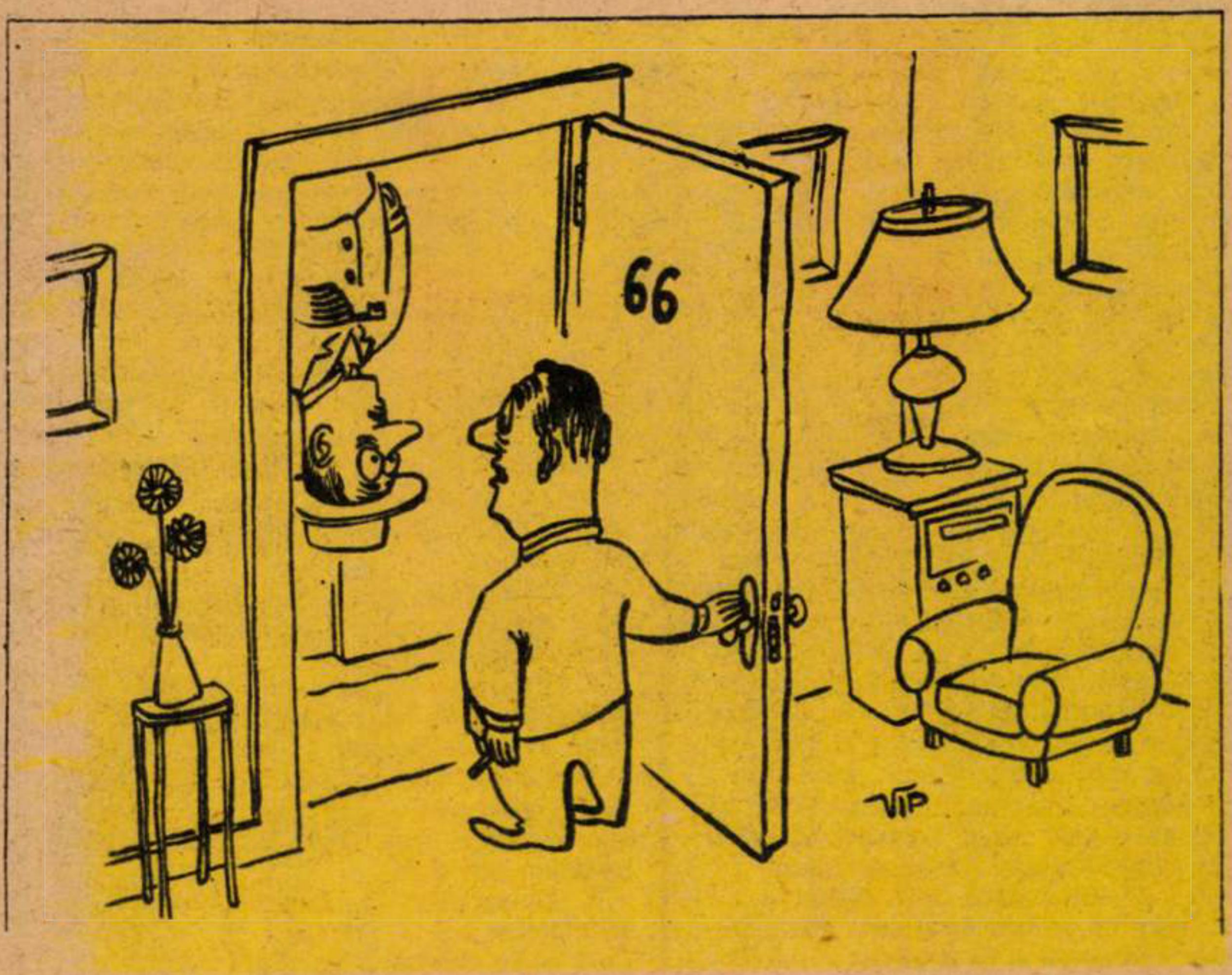
John Bull: Mielőtt megesszük őket, Samukám, egy kicsit szórakozunk velük.

Mindenki a fedélzetre!

— Most már látják, uraim, hogy Európát Keletről béke fenyegeti...

E heti csodánk

— Bocsánat, hát ez nem a 99-es számú szoba?

(Collier's)

A hét legdélafrikaibb vicce

— Miért angolellenes az új délafrikai miniszterelnök?

— Mert búr.

— És miért néger- és zsidóellenes?

— Hogy az angolok megbocsássák neki az angolellenességet.

Ilyen munkatársakra van szükségünk!

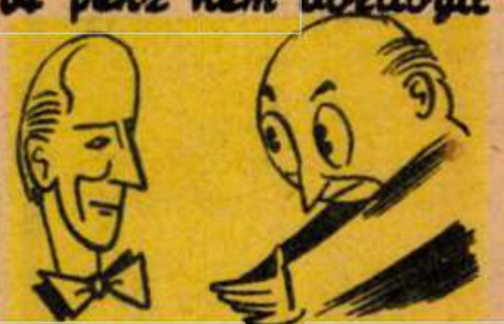

Nem lehet kétséges, hogy a Ludas Matyi egyik külső munkatársa az elmult hét péntekjén délelőtt 11 óra 20 perckor megdöntötte az önkritika világrekordját.

Megállt a szerkesztői íróasztal előtt, kezében hatalmas kézirattömeggel.

— Öt kroki, három humoreszk — mondotta s bedobta az egészet a papírkosárba.

A pénz nem boldogít

A kitűnő fiatal színész háromheti házasság után panaszkodik az apósának:

— Rosszul nevelted a lányodat. Csak akkor közeledik hozzám, ha háztartási pénzre van szüksége...

Az após elismerően nézte végig a daliás fiatal vőt:

— Szent ég! És ez neked kevés...

Megfelelt, egyes

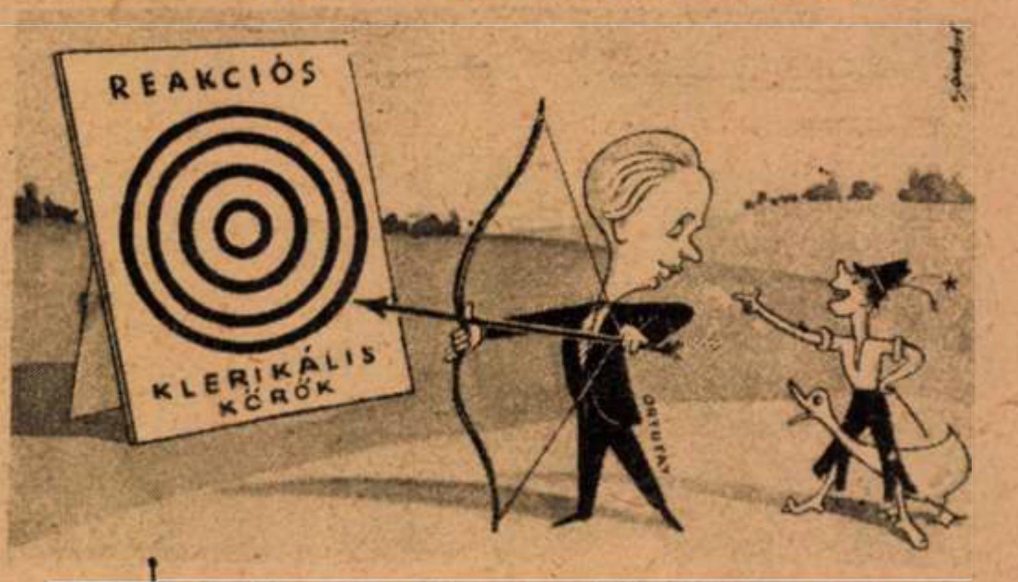
Az egyik színészvizsgán a tanár néhány kérdést tett fel a kis „szubrettjelöltnek" a muzsikával kapcsolatosan. Többek között megkérdezte:

— Hány szimfóniát írt Beethoven?

Boldog mosollyal jött a gyors válasz:

— Egyet. A kilencediket.

Itt a nyilam, mibe lőjjem?

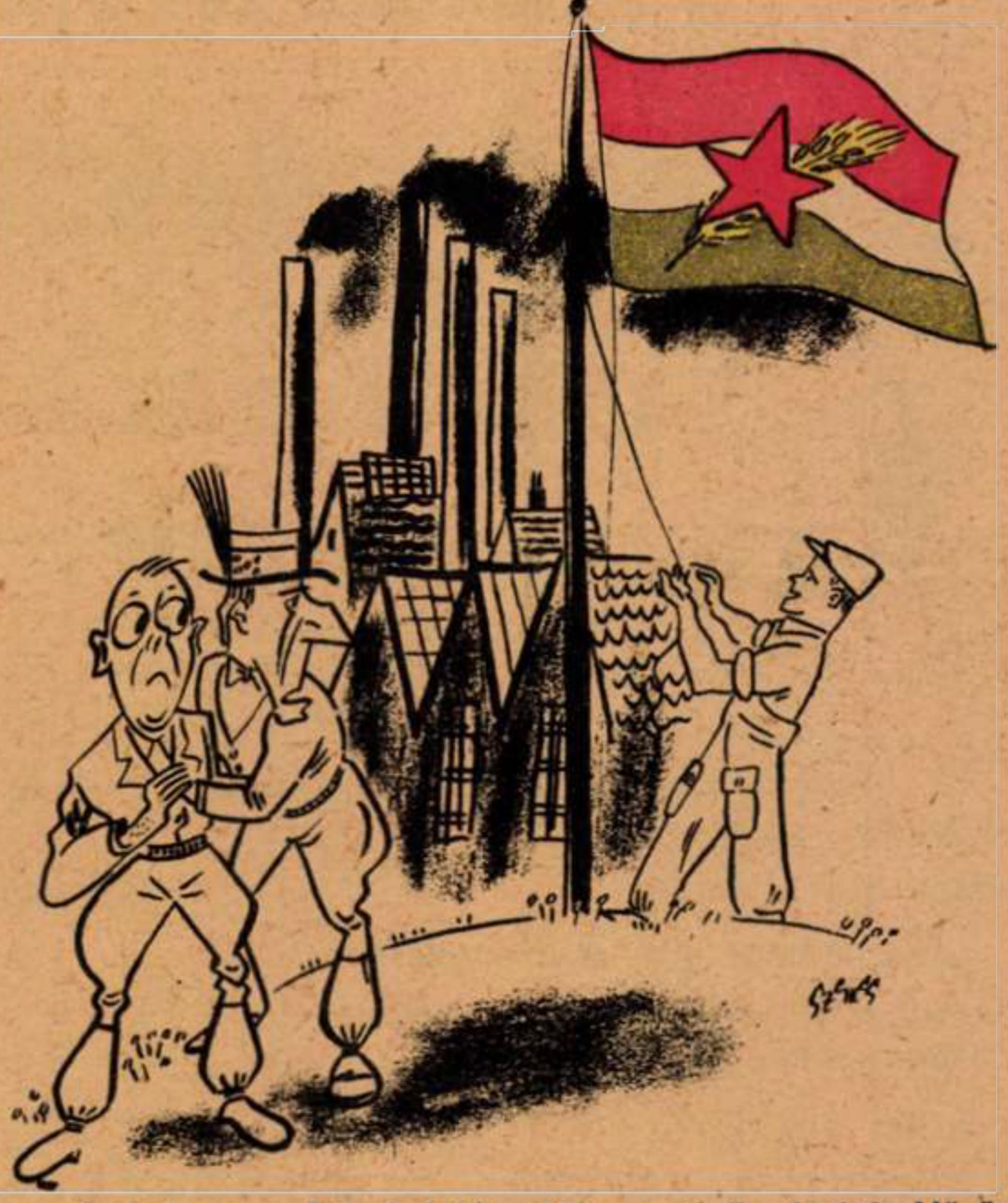
L. M.: Aztán jól célozzon, miniszter úr!

Jégszezon

— *Tudja Szedlákné, a férjem korcsolyabajnok és ma van a születésnapja. Ezzel leptem meg...*

Megszületett az MDP új pártjelvénye

Reakczy Jóskáék: Háromszínű zászló? Vörös csillag? Búzakalász? Annyi baj legyen! A három szín ellen majd kétszínűséggel küzdünk, a csillagot le lehet hazudni, a búzakalászt pedig nem szolgáltatjuk be.

Terjeszkedő eszpresszó *avagy* Imperializmus a Nagykörúton

Tudja ön már, mi az a körmeneti isiász?

Halad a hírdetéstudomány

Tiszteletiel bejelentjük, hogy új hirdetési forma jött divatba: a kiugratott szövegrészekkel ható, csipkefinom, leheletkönnyű nyomdai trükktermék.

Ilyenek:

Ölje meg
lakása poloskáit hogy
éjjel
az édesanyját
ne csipjék!
„Polosex" rovarirtó pompás!

Igyon
lefekvés előtt
egy pár korty
„Hajofi Kohobolt"
és öntse ki a konyhából a
mosogatóvizet
az ablakon keresztül.
majd a Dunába ömlik
a kanálisból!

Az ön
testének szüksége van vitaminokra. A
fiatal ropogós
cseresznye
szeretőjének
nincs szüksége mesterséges tápszerekre Vigyen haza egy negyedkilót és a
kisgyereke lesz
a legboldogabb!

Taszajtó Nagy Gergely esete az államositással

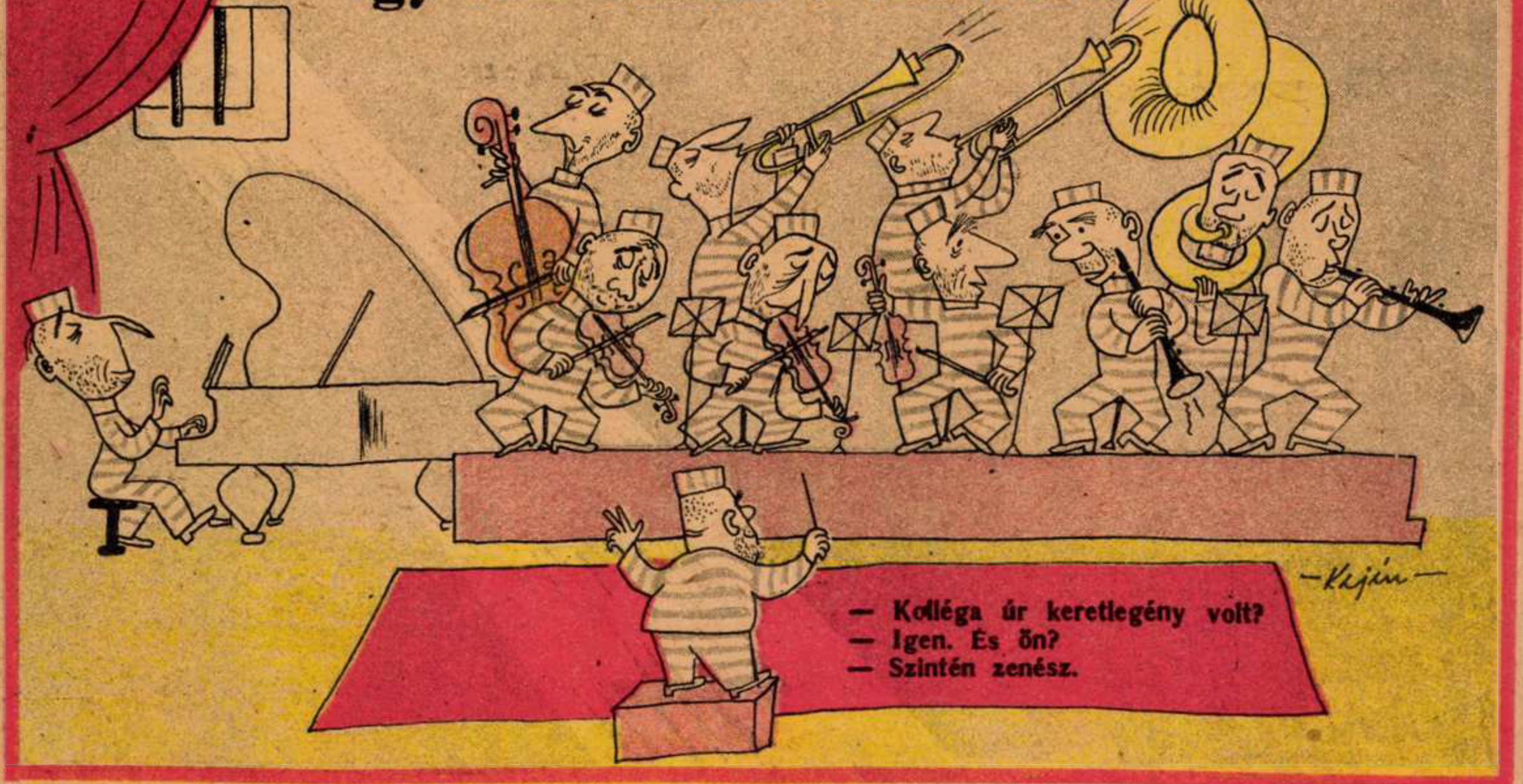
— Nálunk egyházi iskola van, te Péter, de igencsak rühellik mán az emberek, mer száz gyerekhez egy tanító van, oszt a gyerekek a harmadik osztályba kezdik tanulni a bő betűt, a Suvasztó Peczek fia meg is mondta a minap az apjának, hogy de marha nevet választottak nekem édesapám, hogy Andris, az hat betűből áll, hogy írjam én aztat le, nem vagyok én eggyetemi tanár! A Suvasztó Peczek erre mérgibe összehíjta a gyűlést, oszt aszondta követeljük az iskolák államositását, de jött az iskolaszéki elnök, oszt elkezdett óbégatni, hogy nem félnek az Istentül? Mire a Suvasztó meg aszondta, hogy mi érdeke van abba az Istennek, hogy az ű fia marha maraggyon világéletibe? Erre az iskolaszéki elnök elordította magát, hogy majd ű megmutatja, kiátkozza ű valamennyit. Aszondta a Suvasztó eztet ne forcérozza, mer ha elkezdünk átkozódni, azt én jobban értem hallja, maga fogja elébb bedugni a fülit. No, aszongya az elnök, hallgassák meg, hogy mit mond az őszhajú tanító úr, akit mind szeretnek azér. Halljuk, halljuk, ordítottak a népek. Most nincs itt, szóltam erre közbe én, mert három napja evett utóljára és olyan gyenge az éhségtől, hogy nem tudott eljönni . . .

Páris, szép Páris

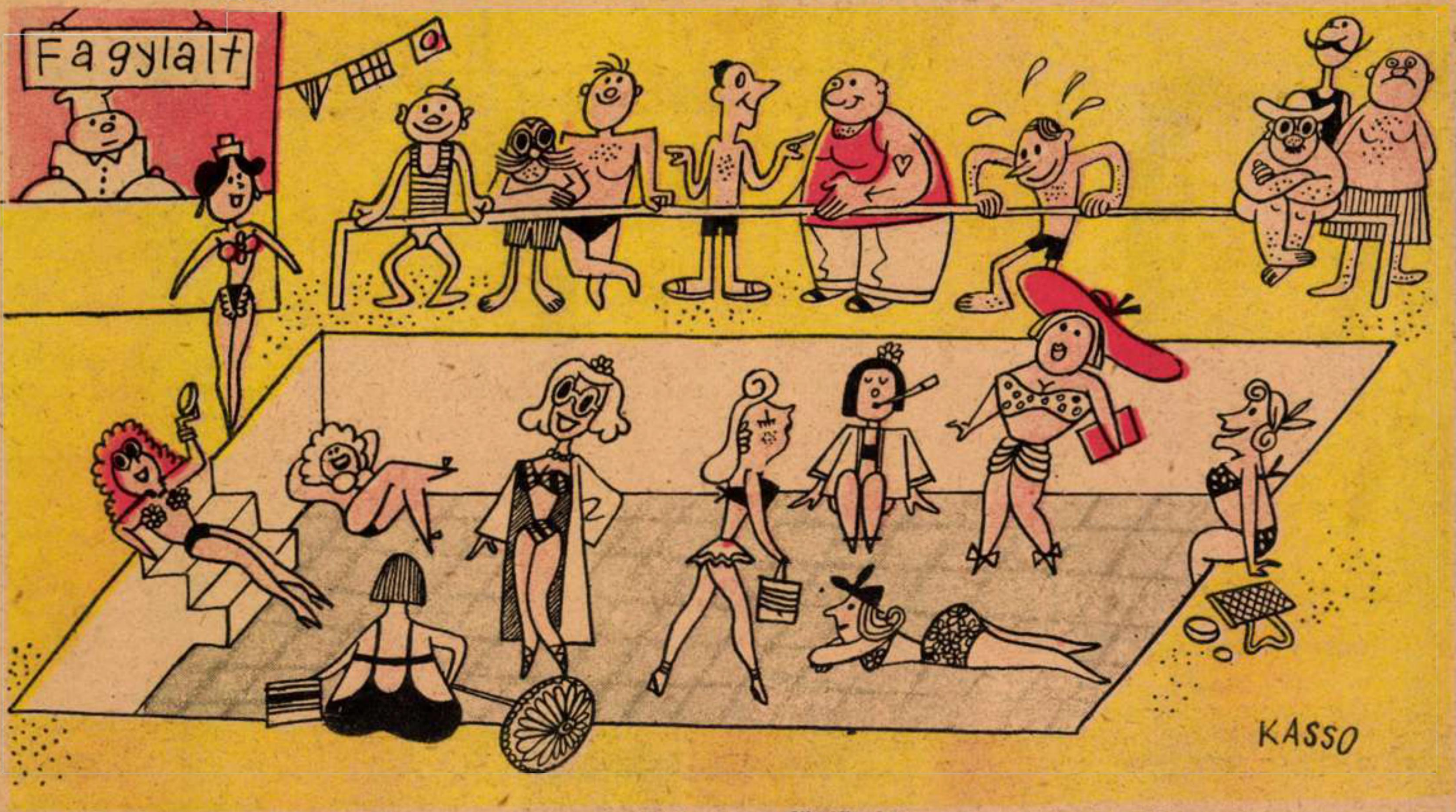

— Félek, Monsieur Durand, hogy megint háború lesz.
— Szent Isten! Még egy győzelem és végünk van!

Igy lesz ezután a Markóban

Egy fővárosi strand szenzációs ujítása

Uszómedence nők részére, amelyben nincs víz és így a fürdőruhák úszás közben is látszanak.

Új Bédekker

Tokió

Tokióban él a világ legnagyobb ura, a tenno az istencsászár, akinek az amerikaiak is csak őrmestertől felfelé mernek parancsolni. A császárt Hirohitónak hívják, de Mac Arthur csak úgy hívja, hogy jöjjön ide, maga sárga majom amíg szépen beszélek.

Tókió legérdekesebb negyede a Yoshi wara, ahol az amerikaiak igyekeznek terjeszteni a gésák közt az amerikai erkölcsöket és más dolgokat, de a más dolgok gyógyíthatók.

Róma

Róma hét dombon fekszik, ha az amerikaiak el nem lopták még őket. A lakásviszonyok aránylag türhetőek ötven dollárért már szép szobát lehet kapni, ezer dollárért egy kis házat és tizmillió dollárért egész Olaszországot is odaadja de Gasperi.

Róma kikötője Ostia, kerékkötője pedig De Gasperi.

London

London a világ egyik legfontosabb városa, mert fegyvert szállít az araboknak. Ha London nem lenne, akkor béke lenne a Szentföldön, ami tespedést jelent. Érdekes végignézni a skót Highlanderek, vagy a Királyi Gárda parádéját, ahol is megfigyelhetjük, hogy az angol hadseregben közel sincs annyi arab, mint amennyi angol az arab hadseregben van.

London legfőbb jellegzetessége a sűrű köd. A legsűrűbb köd ősszel és Bevin fejében van.

Washington

Washington a Potomac folyó mellett fekszik. Fővárosa Truman, akinek lakása a Fehér Házban van. A külügyminisztérium nem messze tőle, a kapitalisták kezében található.

Washingtonban nem tesznek különbséget fehérek és négerek között, aminek legszebb bizonyítéka az, hogy gyakran mutatkoznak a legnagyobb nyilvánosság előtt is fehérek négerek társaságában, amikor lincselni viszik őket.

Ludas Matyi panaszládája

A posta a nyúgdíjakat csak elsején hozza, holott nekünk már 25-én nincs pénzünk. Nem lehetne ezen segíteni?

Több nyugdíjas

A 79-es villamos nem áll meg a Kősó-utcánál Nagyon helyes!

P. Z.

Egyes fűszerkereskedők a kolbászt nem literre mérik, hanem súlyra. Mások megint súlyra mérik és nem literre. Nem lehetne érvényesíteni a fennálló rendeleteket?

Egy demokrata

A reggel hatkor megindúló villamosokon sok kalauznak nincs aprópénze. Nem lehetne már 4 órakor indítani a kocsikat?

Érdekes

Teremtsenek végre rendet Palesztinában!

Több budai lakos

IGY LÁTTUK A KÖNYVNAPOT

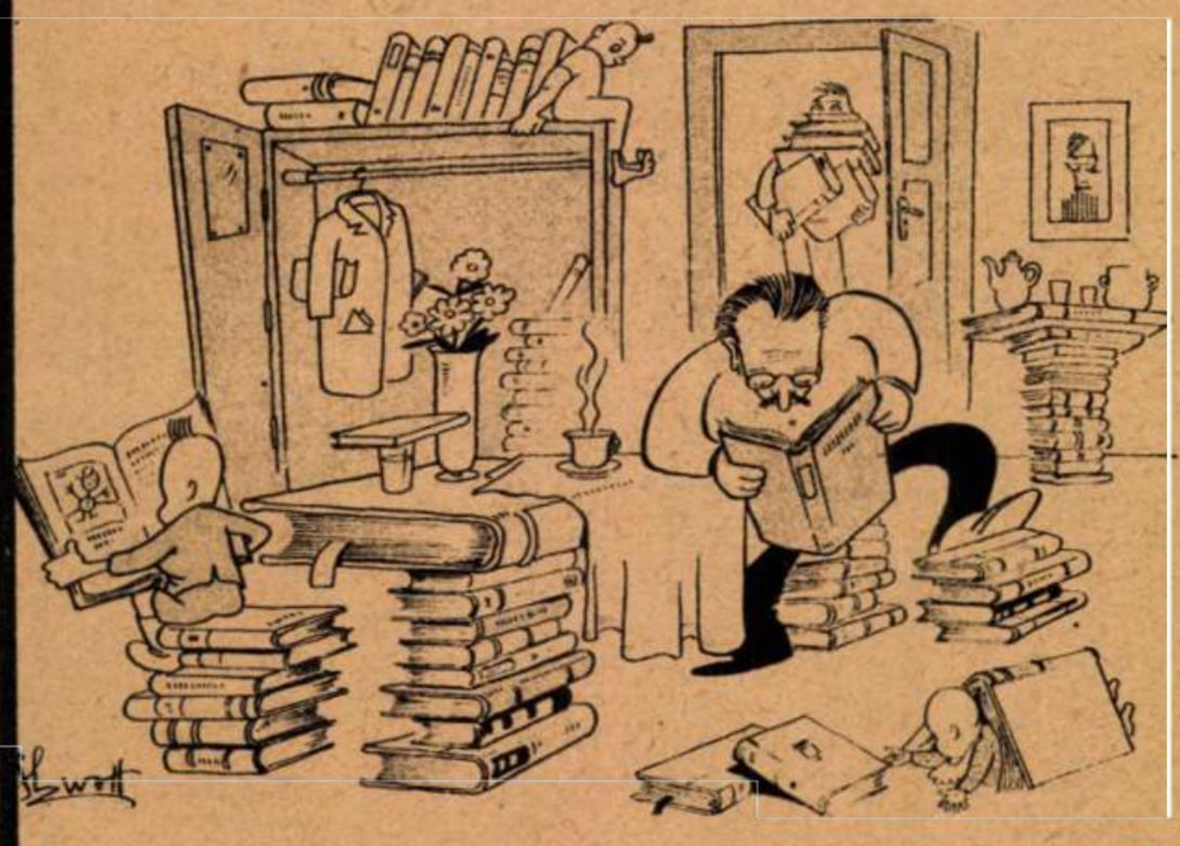
D. e. 10 óra
— Ezt a könyvet tessék megnézni, egyszerűen remek!

D. e. $^{1}/_{2}$11 óra
— Na ugye klassz?

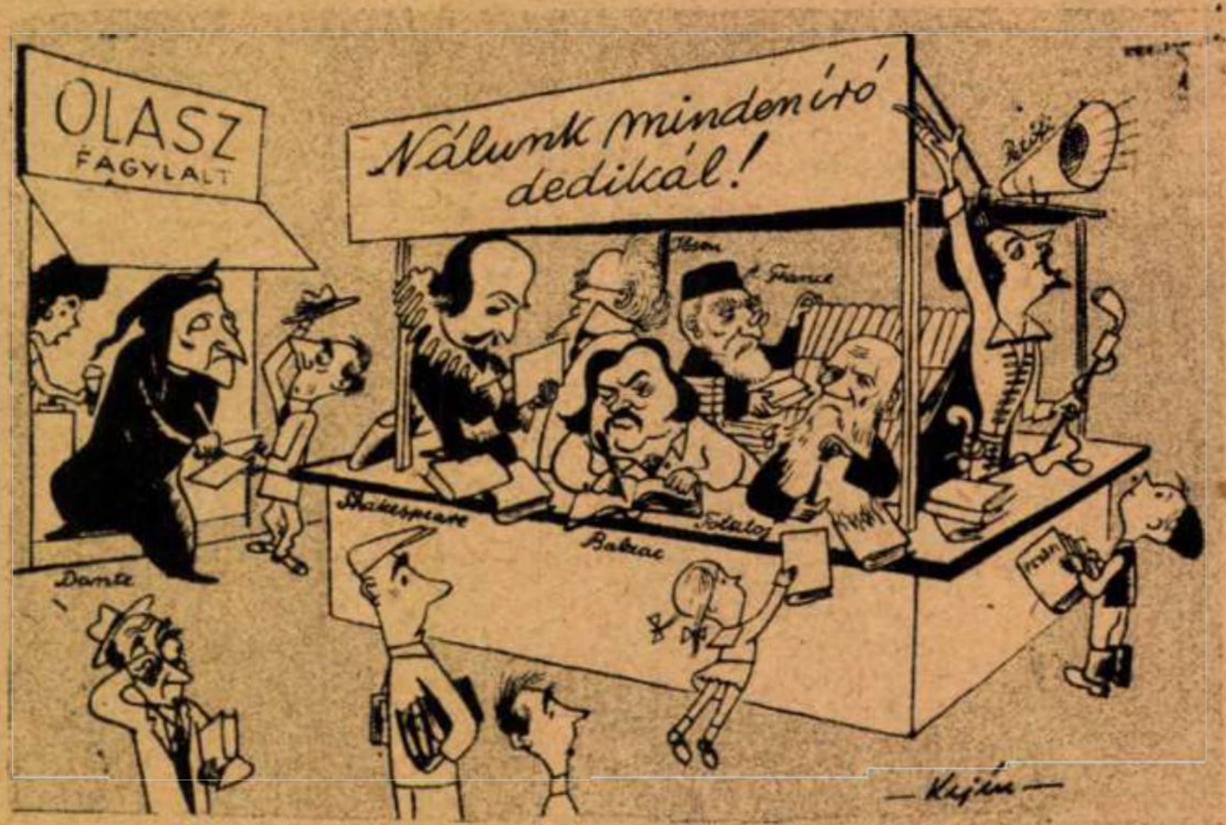
Déli 12 óra
..........!

1 óra
............!!

2 óra
— Köszönöm, nem kell, már olvastam!

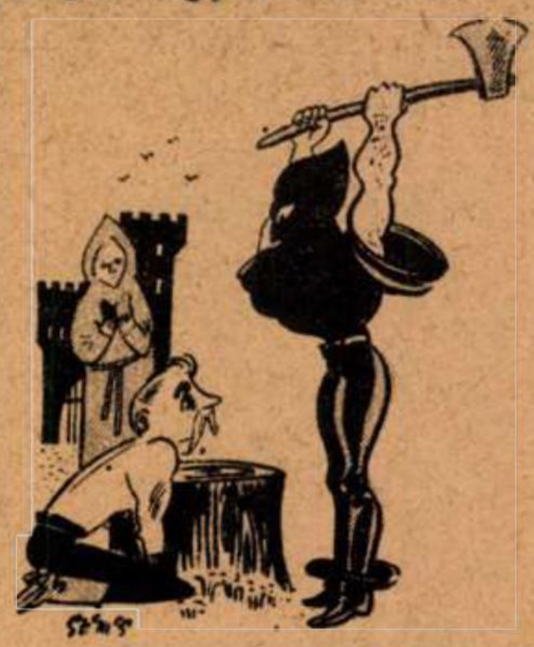

Csupa könyv a szobám.

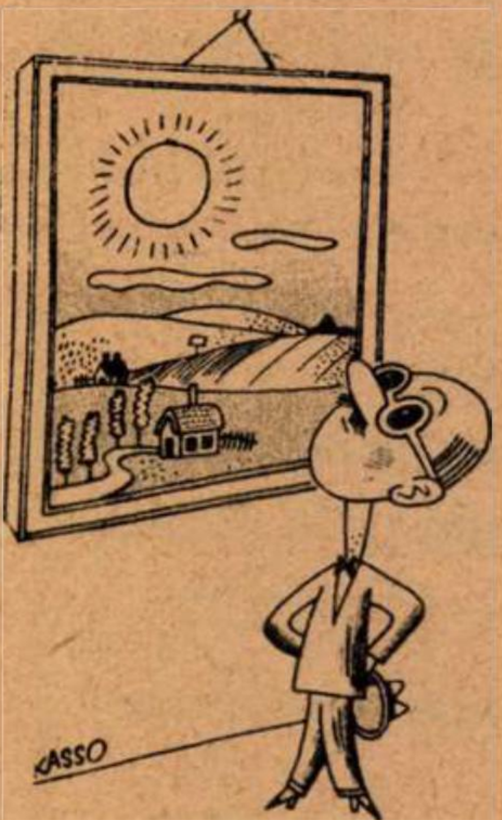
Ez a sátor verhetetlen volt!

Megint egy hákliS mártír

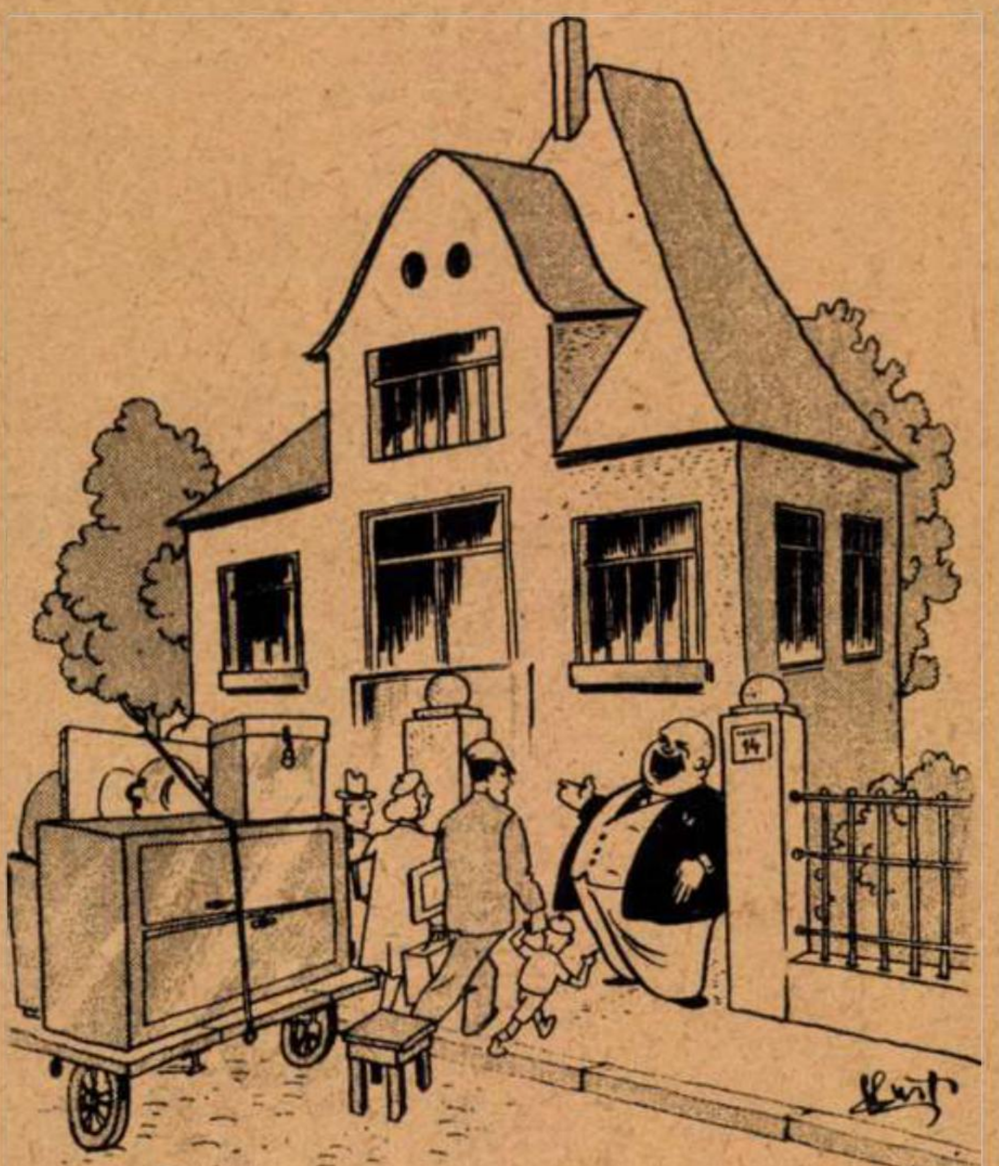

— Ovatosan, hóhér úr, a nyakamon egy pattanás van.

Érzékeny szeme van

Igy is fel lehet fogni

— Mit nevet, Sötét úr?
— Lefoglalták a konkurrensem üres luxusvilláját.
— Dehiszen a magáét is lefoglalták.
— Azon viszont ő nevet.

A püspök úr azt üzente...

Révai: Mit akarnak a főtisztelendő urak? Az egyházi iskolák államositását már Kossuth Lajos követelte.

Főpap: Na és mit gondol, miért nem szeretjük mi Kossuthot?

Cseh oroszlán, brit oroszlán

John Bull: Gottwald úr, a maga oroszlánja nem szelid?
Gottwald: Nem bizony, ez nem tűr meg senkit a nyakán.

Házasság előtt
— Ó Mancika, egészen fel vagyok csigázva.

Házasság után
— Hagyj békén, Mucus. Egészen el vagyok csigázva.

HALLÓ, ITT LUDAS MATYI I.!

Én küldöm szívnek szívesen!

Tegnap nagyon rossz napom volt. Legjobb totószelvényem négytalálatos volt és sok más kellemetlenség is ért. Ezért, hogy a baljóslatú napot minél előbb befejezzem, korán hazamentem. Elhatároztam, hogy kinyitom a rádiót, bármi is lesz, előadás, zene vagy hivatalos közlemények — alkalmas lesz sötét gondolataim eloszlatására. Rádióm ekkor így szólt:

— A gyömrői Vasút-sor hetvenkettőbe egy takaros kislánynak küldi egy szőke lóápoló.

Es egy borízü hang énekelni kezdte a „Van énnekem egy hófehér bóbitás galambom" című dalt.

Az első pillanatban azt hittem, hogy valaki viccel velem. Nem tudtam ugyanis elképzelni, hogy a rádió, a legnagyobb nyilvánosságú orgánum olyasvalamit sugároz az éterbe, ami szerte e honban összesen 2, azaz kettő embert érdekel: egy gyömrői kislányt és egy szőke lóápolót. Senki mást égen és földön, sem itt, sem Indonéziában.

Mert ha nem mondja be előzőleg, hogy ezt a dalt ki küldi kinek, akkor rendben van. Eljátszák a bóbitás galambot. Ilyennek is kell lenni. De ha tudom, hogy a lemezt egy szőke lóápoló küldi egy takaros kislánynak, akkor már nekem semmi közöm az egészhez, sőt tulajdonképpen oda sem szabad hallgatnom, mert ez akkor már a lóápoló magánügye. De mi közöm nekem a lóápoló magánügyéhez? Ki ez a szőke lóápoló, hogy van bőr a pofáján igénybevenni az én rádiómat magánügyei elintézéséhez? Hát érdekel engem a szőke lóápoló? Miért nem megy ki Gyömrőre és énekli személyesen a bóbitás galambot, vagy miért nem írja meg levélben? Küldje el a lemezt postán, vagy huzassa el a kislány ablaka alatt — de milyen jogon tölti meg szerelmével az én szobám levegőjét?

Igy tünődtem, miközben már régen a „ki volt az az asszony" című ballada hangzott a rádióban, amely — ha jól értettem — az anyáknak állít szobrot, limonádéban feloldott marcipánból. Később újra eldalolták ezt, aztán ismét, aztán megint, aztán újfent, aztán mesmeg.

Ekkor felordítottam. Nem bírtam tovább. Lezártam a rádiómat és levelet írtam a Rádiónak, hogy ezt így ne csinálják tovább. A nap egy bizonyos órájában — mondjuk délután hatkor — gyüjtsék össze a Vérmezőn a város 40—50.000 legjobb anyáját s ott a rádió négyszáztagú monstre-zenekara játssza el nekik a „Ki volt az az asszony"-t.

Igy aztán a fiúi szeretet is jóllakik és a rádióelőfizető is megmarad.

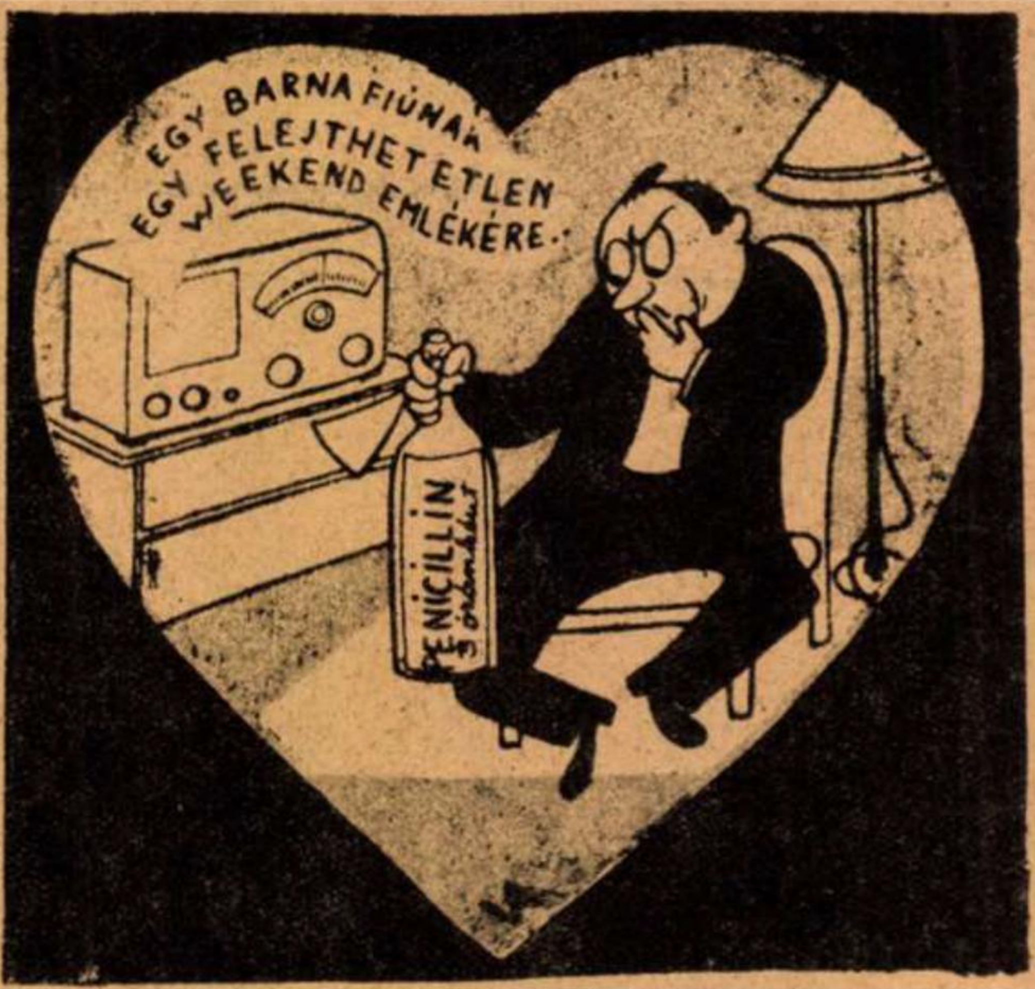
TABI LÁSZLÓ

— Arra pazarolod a zsebpénzedet, te taknyos, hogy nekem a rádióban üzengess?

— Látja Ernő, a férjem egy finomlelkü ember.

— Ezt a nagy szerelmet tőled kaptam én.

Darvas Szilárd:
Ebell ismeretterjesztő cikkünk:

Mi a Rádió?

A rádió századunk egyik legjelentősebb találmánya. Marconi találta fel, majd tökéletesítették és államosították, mert volt olyan adás, amit százon felül hallgattak.

A rádiónak az a lényege, hogy a színészt nem lehet látni, csak hallani, minélfogva amellett, hogy nincs hangja, még csúnya is lehet. Rádió többféle van, úgymint egylámpás, kétlámpás, hatlámpás, továbbá szupervevő, amivel szupert lehet venni.

A rádió mikrofon segítségével történik, majd a készüléken keresztül jut el a fogyasztóhoz. A készülékkel óvatosan kell bánni, mert ha kinyitják, mindenféle zenét meg színielőadást áraszt magából. Ügyes háziasszony ki tudja használni a rádióban rejlő értékeket, például van olyan, aki rádión egymaga mos.

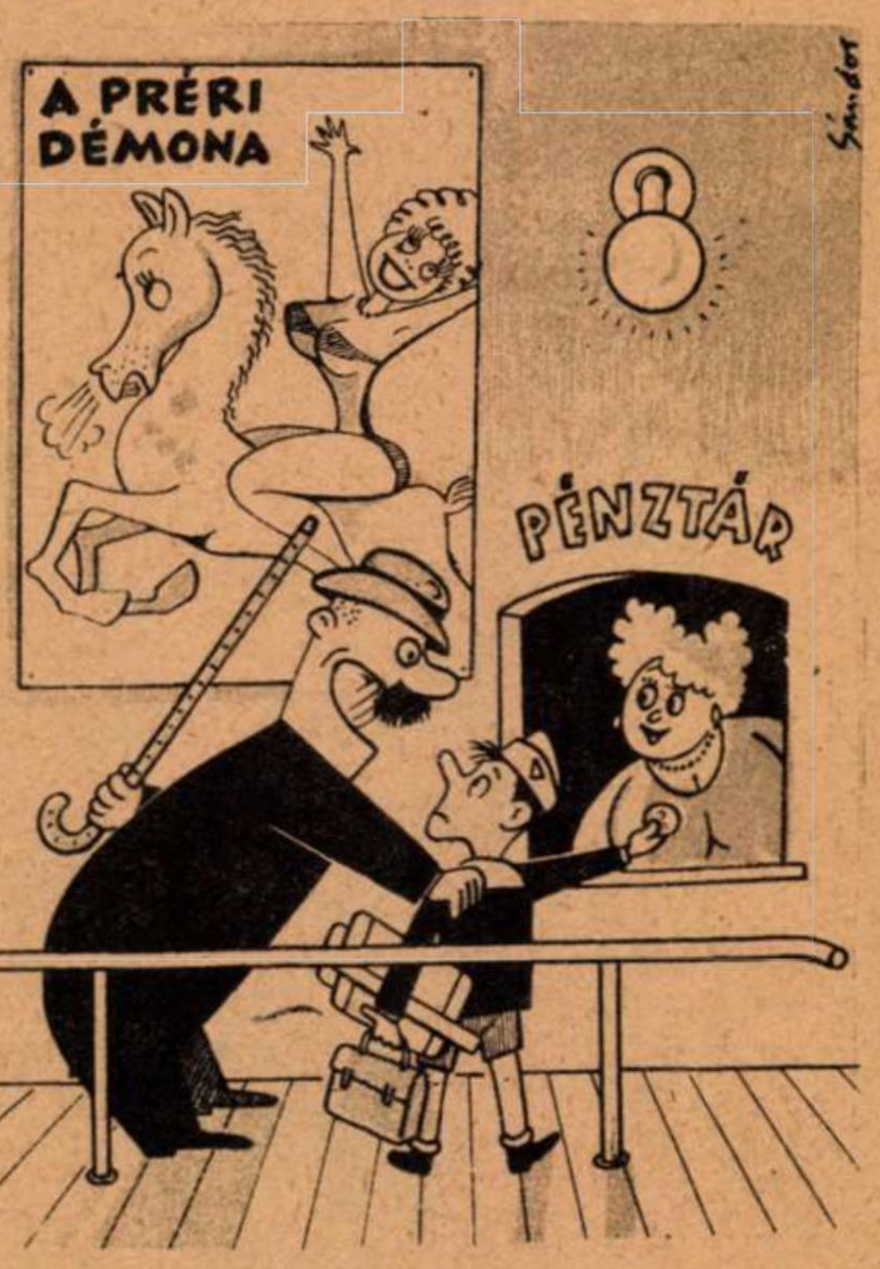
A rádióban különleges színdarabokat, úgynevezett hangjátékokat játszanak, amik többek közt abban különböznek a közönséges színművektől, hogy nem Shakespeare írja őket. A hangjáték megírásánál figyelemmel kell lenni bizonyos speciális technikai adottságokra, vagyis hogy egy jelenetért nem tudnak kétszáz forintnál többet fizetni.

A rádióba beküldött színdarabokat a lektor bírálja felül, ő állapítja meg, elég unalmasak-e ahhoz, hogy a rádió rossz hírén csorba ne essen. A színdarab a lektortól az ügyelőhöz és a színészhez kerül, majd elvész az űrben.

A rádióban többféle színészek lépnek fel, úgymint drámai színészek, énekesek, humoristák és dilettánsok. Főleg az utóbbiak vannak sokan, akad olyan hangjáték, amiben a legkisebb szerepet is élvonalbeli dilettáns játssza.

Végül néhány szót a külföld rádiójáról. Legismeretesebb az «Amerika hangja» címen folytatott vidám hazugságsorozat, amelyet magyar nyelven is elmondanak, anélkül, hogy leszakadna a mennybolt, vagy az Éter.

Kisdiák, nagy probléma

— Mi az, te moziba jársz iskola helyett?

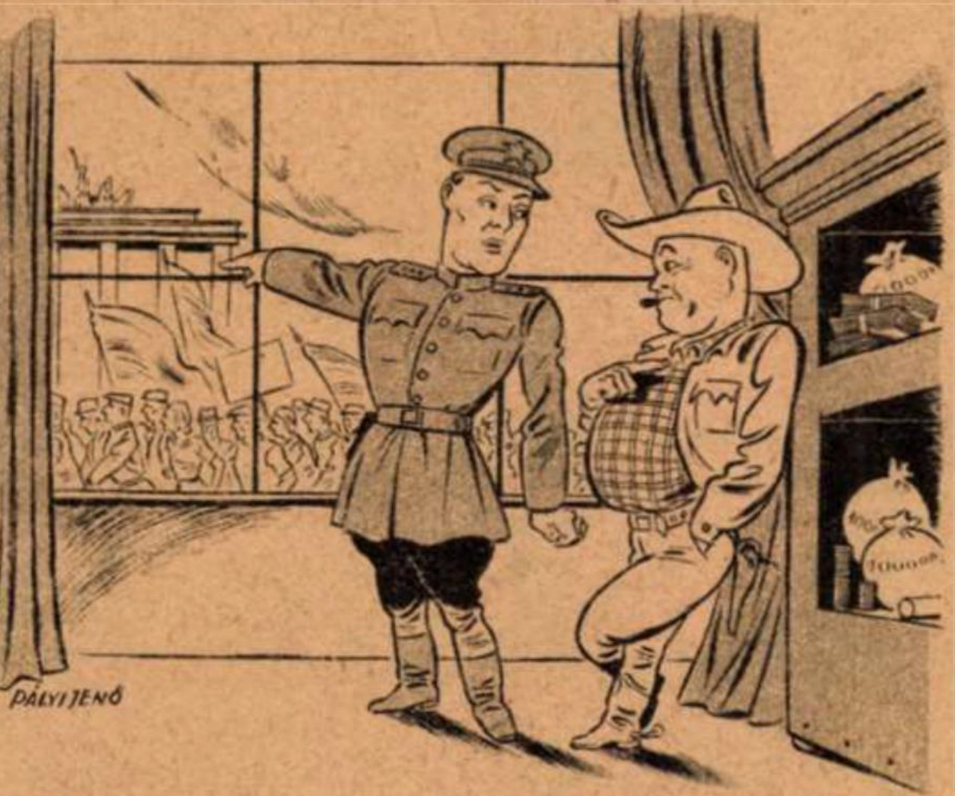
— Igen kérem, mert én jó demokrata vagyok és a mozik már államosítva vannak, az iskolák még nem...

Májusi eső aranyat ér

Dobi: Nem mehetünk sétálni gyerekek, odakinn gyönyörű idő van...

Milliók és milliók

— Látja Sir, ezek a milliók az egységes Németországot akarják!

— Ezek a milliók itt benn viszont az ellenkezőjét...

Ehhez kofa kell

— Miért primőr ez a tojás?

— Mert drágább, mint a többi.

Samu, az állatszelídítő

— Fogd be a csőrödet!

Cseberből vederbe

— Rettenetes pehhem van — meséli Havlicsek leverten. — Nemrég elváltam a feleségemtől, mert rájöttem, hogy megcsal. Valahányszor randevura ment, nekem mindig azt mondta, hogy a varrónőhöz megy. Hát elvettem a varrónőjét, hogy ilyesmi ellen bebiztosítsam magam...

— Na és?

— Most aztán rájöttem, hogy a második feleségem is megcsal, csakhogy ő a fodrásznője ürügyével jár randevuzni.

— Akkor válj el tőle is és vedd el a fodrásznőt — ugratják a barátai.

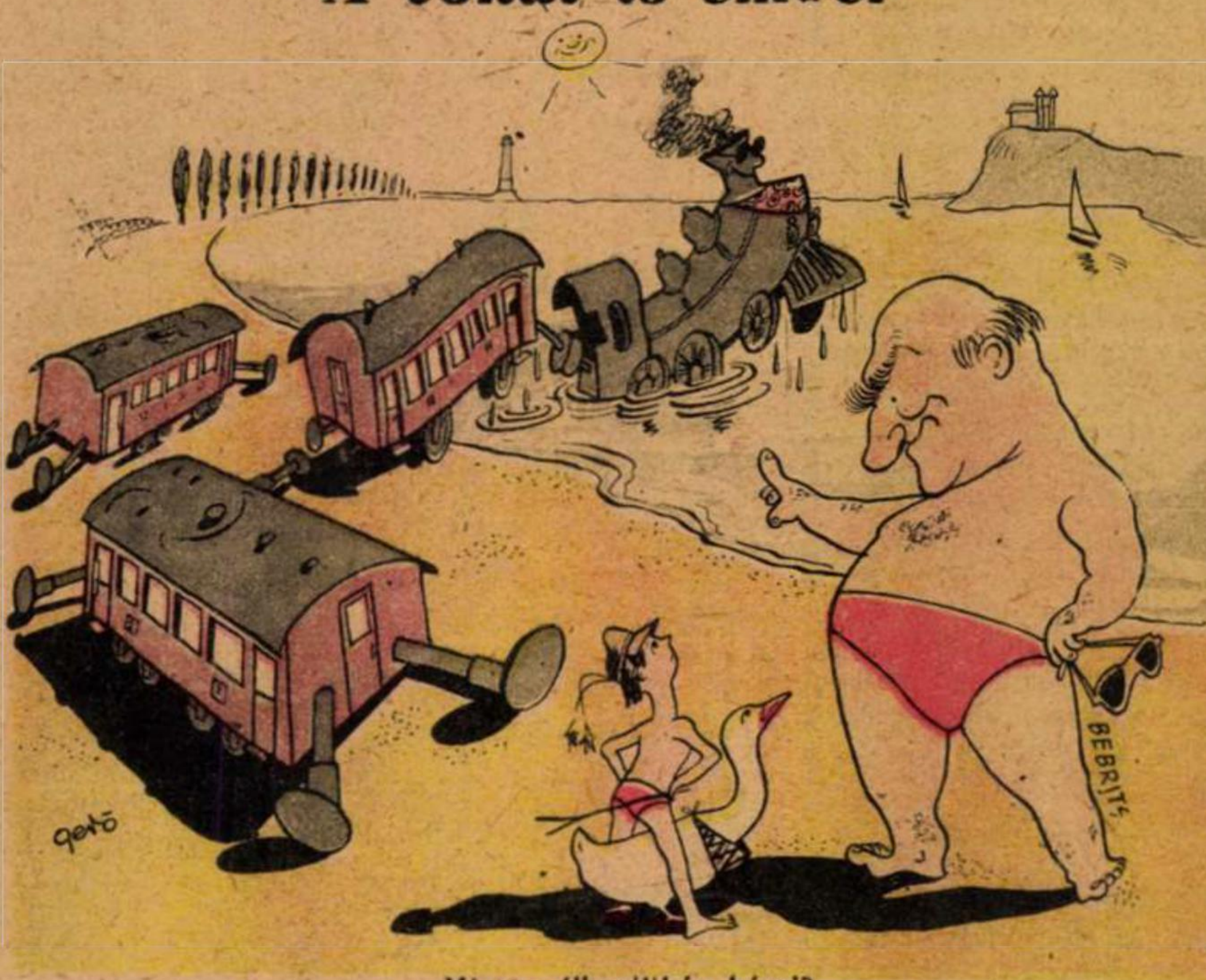
— Mit érnék vele? — sóhajt Havlicsek. — A fodrásznő az első feleségem.

Ima helyett szavaztatnak egyes templomokban

— Jöjjön Podlupkáné, már kongatnak a hajnali szavazásra!

A vonat is ember

— Mi ez, államtitkár bácsi?
— Ez fiam? Egy üdülővonat.

Lázasan készülődnek kisérőink a londoni olimpiászra, amelyre néhány versenyzőt is kiküldünk

Az augusztusban induló londoni olimpiászra minden eddigit felülmuló arányú készülődés folyik a kisérők körében. Hozzávetőleges becslés szerint legalább hétszázra tehető azok száma, akik a sportalap pénzén a néhány magyar versenyzőt elkisérik Londonba. A kisérők kondíciója kitűnő, hangulatuk is bizakodó, úgy, hogy minden remény megvan arra, hogy az idei olimpiai játékokon a magyar kisérők számbeli és sulybeli fölényben lesznek valamennyi résztvevő nemzet fiai között. Alkalmunk volt erről beszélgetni Halupka Aurél ny. barlangvasúti főfelügyelővel, aki kisérői minőségben eddig már hét olimpián vett részt és így a kérdésnek alapos ismerője.

— Uszásban a legjobbak a kilátásaink — mondotta a veterán kisérőbajnok. — Ebben a sportágban ugyanis legalább kétszázötven hivatalos kisérőre számíthatunk. Amennyiben versenyzőt is vinnénk magunkkal, úgy tudomásom szerint Mitró jöhet számításba... Sajnos, vívásban nagyon visszaestünk, a világhíres magyar kard eddig még csak hatvannyolc kisérőt mozgatott meg, remélhetőleg azonban még lesznek jelentkezések. Valamivel jobban állunk birkózásban és ökölvívásban, itt minden versenyzőre nyolcvanöt kiküldött esik, a tartalékot nem is számítva...

— Milyen tartalékról van szó? — kérdeztük.

— Tartalékot azért viszünk magunkkal, mert hátha megbetegszik valaki a kisérők közül.

H. F.

Szépen fejlődik a TOTO

Mindenkit örömmel tölt el az a tény, hogy egyre kevesebb ember veszit a totón. A mult héten ugyanis már csak 279.000 szelvényt küldtek be.

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ
Felelős kiadó:
ZSIGMONDI ENDRE

Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.

Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.

Visszaéltek a tapasztalatlanságommal!

Az este Kesztékhez voltam meghíva vacsorára. Szép társaság gyült össze, megbeszéltünk egyésmást, azután én angolosan távoztam, ami annyit jelent, hogy utolsónak hagytam el a lakást, amikor már mindenki kinézett onnan.

Igy már éjfélfelé járt, amikor sietős, hosszú léptekkel bekanyarodtam a Szvatopluk-körtérre. Ekkor egy kéz megfogta a hátamat. Hátrapillantottam és bosszankodva láttam, hogy egy magas, toprongyos, borotválatlan, rokonszenves mosolyú fiatalember állított meg.

— Van egy órám eladó... — mondotta az ismeretlen és egy csillogó, kerek zsebkronométert dugott a szájam elé — Valódi Sáfhauzen, 15 cilinderes, aranyóra. 500 forintért a magáé, egy fillérrel sem olcsóbban!

—Nem kell! — feleltem — Lopott órát nem szívesen veszek.

A fiatalember szemei szikrát hánytak, arcáról a megvetés, szájából némi alkohol áradt.

— Nem szoktam lopni! — szögezte le — A nagyanyámtól örököltem, aki hercegnő volt, de elvből disznópásztorhoz ment feleségül és később kitagadta a leányát, mert rangján felül akart házasodni. Igy került hozzám az óra, miután anyám után nem maradt örökös, csak én, aki az unokaöccse vagyok neki...

— Akkor sem! — feleltem. — Nem kell.

— Pedig kétezret feltétlen megér ez a jó kis óra — mondotta és a kis gépezetet a fülemhez nyomta. — Na, mit szól hozzá?

— Kellemesen hűs — válaszoltam. — Csak nem ketyeg.

— A rézangyalát! — káromkodott csúnyán a fiatalember. — Ha mutatom, akkor sose jár! Pedig egy mexikói milliomostól kaptam, akinek megmentettem az életét. Egy szakadékba zuhant, de nem esett semmi baja. 50 gram színaranyat tartalmaz ez a kis svájci dög! Adjon érte 100 forintot..!

— Nem adok. Nem kell.

— Bevallom — folytatta —, hogy 5 froncsiért módomban van odaadni, mert egy szerelmemtől kaptam ajándékba, aki később megcsalt és diplomáciai pályára ment...

— Nem kell. Nincs bizalmam.

— A szerkezet mutatja az éveket, a holdállást, az apályt és a kukoricanapokat is! Adjon érte 70 fillért, hogy villamoson mehessek haza!

— Nem adok. Nem kell. Gyanus.

— Adjon 50 fillért, majd szakasszal megyek a Ló-utcáig és onnan gyalog.

— Nem adok.

— Na és 20 fillérért..?!

Megvettem.

*

Becsapott a gazember. Az óra forgalmi értéke 10 fillér.

Kishont Ferenc.

Afrikai divathölgy

avagy

Zumbika is leeresztette

AZ ÉRDEKLŐDÉS KÖZÉPPONTJA

Ofelsége a nebuló.